

være dette Forhold paa den kommunale Lovgivnings Omraade, som her er behandlet, der særlig skulde trænge til at optages til Drøftelse. At man netop skulde begrænse Stoffet til det, som dette Forslag omfatter, har jeg ikke kunnet forstaa. For mig staa det saaledes, at dette Forslag enten gaar for vidt, tager for meget med, eller at det tager alt for lidt med. Jeg kunde godt slutte mig til den Betragtning, som den højtærede Minister i Slutningen af sit Foredrag var inde paa, jeg kunde godt slutte mig til den Tanke, at det kunde være ønskeligt og maaste nødvendigt at træffe Foranstaltninger, der kunne værgе en Del af Middelfstanden — om hvilken der jo i denne Tid tales alle Vegne og i alle Tonarter som et rent Kalebarn — imod Kapitalmagten, hvis et saadant Værgе var nødvendigt, hvis det kan godtgøres, at det er nødvendigt, hvis det kan godtgøres, at een eller et Par enkelte Forretninger her i Landet virkelig ere i Stand til at kunne slaa Benene fra hele Middelfstanden, kunde jeg godt være med til at træffe Lovgivningsforanstaltninger derimod. Men vil man det, og vil man saa gaa saa meget videre, at man foruden at værgе Middelfstanden ved at beskytte den imod Kapitalmagtens mulige Overgreb tillige ved en ganske overordentlig stærk og en her i vort Land aldeles ekseptionel Beskatningsform, paa lægger den store Del af den næringsdrevende Befolkning, der af en eller anden Grund føler sig bedst tjent med eller maaste føler sig nødt til at tage Ophold eller Bolig uden for den Kommune, hvor Næringen drives, en saadan Skattebyrde, som her er foreslaaet, saa gaar man for vidt, medmindre man vil gaa langt videre, nemlig gaa dertil, at man ikke alene sløffer den egentlige Grænse, her er sat, hvorved man gør Begrebet „Udsalgssted“ til det Kriterium, der skal afgøre, hvorvidt den paagældende skal høre under Loven eller ej; men tillige udsletter det andet mere almindelige Kriterium, nemlig „bunden Næring“. Kan og vil man gaa dertil, at man etablerer det i Lovforlaget nedlagte Beskatningsprincip for alle de Virksomheder, der udøves af en Kommunes Skatteyderе uden for den Kommune, hvor de bo, altsaa ikke alene for Detailhandel — thi det forekommer mig urimeligt at lovgive alene for den, men at man tillige under Loven inddrager al anden Næring, hvad enten den er bunden eller ej — saa skal jeg indrømme, at man maaste kunde komme til det, som den ærede Ordfører i Jorgaars omtalte, at man ved dette Lovforslag til en vis Grad kunde overslødiggøre Lovforlaget om den mellemkommunale Beskatning, og

kunde man ad en anden Vej end den meget besværlige og vidtløftige, der betegnes ved Lovgivning om en mellemkommunal Beskatning, saaledes som den hidtil har udviklet sig, komme til et nogenlunde tilfredsstillende Resultat, saa skulde jeg paa Forhaand acceptere enhver saadan Udsigt, idet jeg saa lidt ynder de mellemkommunale Skatteregler, som hidtil have foreligget her i Tinget, at jeg, som jeg tidligere har udtalt, føler mig fuldt forvisset om, at naar en saadan Lov en Gang udkommer, vil den i 9 af 10 Tilfælde kun bringe Støffelse og Utilfredshed. Det er ingenlunde noget behageligt Hverv, der derved lægges paa de kommunale Bestyrelser, og en saadan Lov vil i de aller fleste Tilfælde medføre meget ringe Fordel for samtlige Kommuner i Landet med Undtagelse af Kjøbenhavn og maaste et Par af de Kommuner, der komme Kjøbenhavn nærmest i Størrelse. Ellers vil det være aldeles forsvindende, hvad den mellemkommunale Beskatning, naar vi saa den gennemført, egentlig medfører af Fordel, medens den paa den anden Side vil give et meget stort Arbejde. Kunde man ved et Forslag som dette eller paa anden Maade komme forbi dette store Spørgsmaal om den mellemkommunale Beskatning og ordne Forholdet uden at komme til den meget vidtløftige Afregning Kommunerne imellem, vilde jeg meget gerne tiltræde et saadant Forslag og meget gerne gøre, hvad jeg kan, for at saa det fremmet; men saa maatte som sagt Grænsen udslettes, saa maatte den Beskatning, som man her paa lægger Skatteyderne til Fordel for Næringskommunen, omfatte al Næring og ingenlunde Detailhandel alene og heller ikke alene, hvad der kan henføres under Begrebet bunden Næring. De Herrer ville jo let forstaa, at det vil være aldeles nødvendigt at slette ogsaa den sidste Grænse, da det er en bekendt Sag, at det, der navnlig gør, at Landkommunerne ude omkring i de rene Landkredse sætte saa stor Pris paa at faa en mellemkommunal Beskatningslov, jo er dette, at en stor Del Ejere eller i alt Fald en Del Ejere af Landets største Landejendomme bo i en anden Kommune end den, hvori den store Ejendom ligger, og det er derfor af Nødvendighed, for at den paagældende Kommune kan faa sine Skatteforhold ordnede paa en forstandig Maade, og navnlig for at den paagældende Amtskommune kan faa Udførelsen paa Sognekommunerne ordnet paa en forstandig Maade, at saa en mellemkommunal Afregning; hvis man ikke kan komme dertil, at man kan faa Stat af de paagældende Besiddere af disse store Ejendomme, undtagen naar de bo i selve Kom-